

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

ગુજરાત હાઈકોર્ટ, અમદાવાદ ખાતે

આર/ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૯૭૮/૧૯૯૮

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી હેમંત એમ. પ્રચ્છક

અને

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી મૂલ ચંદ ત્યાગી

રિપોર્ટિંગ માટે મંજૂર	હા	ના

ગુજરાત રાજ્ય

વિરુદ્ધ

છત્રસિંહ જેતુસિંગ ઉર્ફે સદરૂભા જેઠુજી ઠાકોર અને અન્ય

ઉપસ્થિતિ:

અપીલકર્તા(ઓ) નં. ૧ તરફે એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર સુશ્રી જ્યોતિ ભટ્ટ

સામાવાળા(ઓ)/પ્રતિવાદી(ઓ) નં. ૧, ૧૦, ૧૧, ૧૨, ૨, ૩, ૪, ૮, ૯

તરફે એચસીએલએસ કમિટી (૪૯૯૮)

સામાવાળા(ઓ)/પ્રતિવાદી(ઓ) નં. ૫, ૬, ૭ તરફે વકીલ શ્રી એચ. ડી.

ચુડાસમા (૨૩૪)

સામાવાળા(ઓ)/પ્રતિવાદી(ઓ) નં. ૧, ૧૦, ૧૧, ૧૨, ૨, ૩, ૪, ૮, ૯
તરફે વકીલ શ્રી પી. બી. ખાંભોળજી (૫૭૩૦)

=====

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી હેમંત એમ. પ્રચ્છક

અને

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી મૂલ ચંદ ત્યાગી

તારીખ : ૧૭/૦૭/૨૦૨૬

મૌખિક ચુકાદો

(માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી હેમંત એમ. પ્રચ્છક દ્વારા)

૧. અપીલકર્તા – ગુજરાત રાજ્ય દ્વારા કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૭૮(૧)(૩) હેઠળ વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજ, પાલનપુર (જે હવે પછી “ટ્રાયલ કોર્ટ” તરીકે ઉલ્લેખિત છે) દ્વારા સેશન્સ કેસ નં. ૪૮/૧૯૯૭ માં પસાર કરવામાં આવેલ તારીખ ૩૦.૦૭.૧૯૯૮ ના ચુકાદા અને હુકમ સામે હાલની અપીલ દાખલ કરેલ છે, જેના દ્વારા ટ્રાયલ કોર્ટે મૂળ આરોપીઓ (હાલના સામાવાળા) ને ઇન્ડિયન પીનલ કોડ [જે હવે પછી “આઈપીસી” તરીકે ઉલ્લેખિત છે] ની કલમ ૧૪૭, ૧૪૮, ૧૪૯, ૩૦૨, ૩૨૩, ૩૨૫, ૧૨૦(બી), ૨૦૧ વગેરે હેઠળ તથા બોમ્બે પોલીસ એક્ટ ની કલમ ૧૩૫ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓમાંથી નિર્દોષ છોડી મૂકેલ છે.
૨. ફરિયાદપક્ષના કેસની ટૂંકી હકીકતો એવી છે કે તારીખ ૨૮.૦૫.૧૯૯૬ ના રોજ, મધ્યરાત્રિએ ગામ: અંધારીયા, તાલુકો: વડગામ ખાતે, ફરિયાદી

નાનીબેનની સાવકી સાસુ એટલે કે મેનબાએ પોતાના પતિ જોરસિંગ રતનસિંગ સાથે દારૂ પીવા બાબતે ઝઘડો કર્યો હતો અને તેણે પોતાના પતિને માર માર્યો હતો તેમજ સાવકી માતાએ જમીનમાં હિસ્સાની પણ માગણી કરી હતી, જેના કારણે મેનબા સહિતના આરોપીઓએ પતિ – સિદ્ધરાજસિંગને માર માર્યો હતો અને તેથી તેને ગંભીર જીવલેણ ઇજાઓ થઈ હતી અને તે સદર ઇજાઓને કારણે મૃત્યુ પામ્યા હતા તથા ફરિયાદી અને તેમના દિયરને પણ ઇજાઓ થઈ હતી. તેથી, ઉપરોક્ત ગુનાઓ માટે ફરિયાદી દ્વારા પાલનપુર શહેર પોલીસ સ્ટેશન સમક્ષ ફરિયાદ નોંધાવવામાં આવી હતી. પોલીસે ગુનાની જગ્યાનું પંચનામું અને ઇન્કવેસ્ટ પંચનામું વગેરે તૈયાર કર્યા હતા અને ધરપકડ પંચનામું તૈયાર કર્યા બાદ આરોપીઓની ધરપકડ કરવામાં આવી હતી. તપાસ પૂર્ણ થતાં, વિદ્વાન જે.એમ.એફ.સી. ની કોર્ટમાં ચાર્જશીટ રજૂ કરવામાં આવી હતી.

૨.૧ ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા આરોપીઓ સામે ઉપરોક્ત ગુનાઓ માટે આંક ૩ થી તહોમતનામું ઘડવામાં આવ્યું હતું. આરોપીઓને તે સમજાવવામાં આવતાં, તેઓએ કોઈપણ ગુનો કર્યો હોવાનો ઇનકાર કર્યો હતો. આરોપીઓએ તહોમતનામા સામે ગુનો કબૂલ ન કરી ટ્રાયલની માગણી કરી હતી અને તેથી, વિદ્વાન એડિશનલ સેશન્સ જજ દ્વારા સદર કેસ ચલાવવામાં આવ્યો હતો.

૩. રેકૉર્ડ પરથી જણાય છે કે કેસ સાબિત કરવા માટે, ફરિયાદપક્ષે નીચે મુજબના સાક્ષીઓની તપાસ કરી છે.

ફ.સા. નં.	સાક્ષીઓનું નામ	આંક
૧	ડો. ભીખાભાઈ કોહાજીભાઈ	૧૮
૨	નાનીબેન સિદ્ધરાજસિંગ	૨૨
૩	મફતભાઈ હાલાભાઈ	૨૫
૪	જાલુબા જોરસિંગ	૨૯
૫	ભીખાભાઈ રાજાભાઈ	૩૧
૬	ભગવાનસિંગ જોરસિંગ ઠાકોર	૩૭
૭	ડોલજી મોતીજી બારડ	૪૦
૮	ગોબરસિંગ અગરસિંગ	૪૨
૯	મોહનજી લાલજી	૪૬
૧૦	પૃથ્વીરાજ છગનજી ઠાકોર	૪૭
૧૧	ભીખાજી કાળુજી	૪૮
૧૨	પ્રવીણ ધર્માભાઈ શ્રીમાળી	૪૯
૧૩	લક્ષ્મણ પારથીભાઈ	૫૦
૧૪	સવાજી ફતાજી સોલંકી	૫૧
૧૫	ભીખાભાઈ રાજાભાઈ નાઈ	૫૨
૧૬	ઢેગાભાઈ મશરૂભાઈ	૫૩
૧૭	ધાનેસિંહ અજીતસિંહ	૫૪
૧૮	જયંતીભાઈ ધુડાભાઈ પરમાર	૭૦

૪. આ ઉપરાંત, ફરિયાદપક્ષે નીચે મુજબના દસ્તાવેજ પુરાવા પણ રજૂ કર્યા છે.

ક્રમ નં.	વિગતો	આંક
૧	પોસ્ટમોર્ટમ નોંધ	૧૯
૨	મેડિકલ સર્ટિફિકેટ	૨૦

૩	મેડિકલ ઓફિસરને મોકલેલ યાદી	૨૧
૪	ઇન્કવેસ્ટ પંચનામું	૨૩
૫	જમી પંચનામું	૨૪
૬	ફરિયાદ	૨૬
૭	પોલીસ સબ ઇન્સ્પેક્ટરને મોકલેલ યાદી	૨૭
૮	રજિસ્ટર નોંધની નકલ	૨૮
૯	ગુનાની જગ્યાનું તારીખ ૩૦.૦૫.૧૯૯૬ નું પંચનામું	૪૧
૧૦	તારીખ ૩૧.૦૫.૧૯૯૬ નું પંચનામું	૪૩
૧૧	પોલીસ રિપોર્ટ	૫૫
૧૨	પોલીસ સબ ઇન્સ્પેક્ટરને મોકલેલ યાદી	૫૬
૧૩	પોલીસ સબ ઇન્સ્પેક્ટરને મોકલેલ યાદી	૫૭
૧૪	પહોંચ	૫૮
૧૫	તારીખ ૩૧.૦૫.૧૯૯૬ નું પંચનામું	૫૯
૧૬	તારીખ ૩૧.૦૫.૧૯૯૬ નું પંચનામું	૬૦
૧૭	તારીખ ૦૧.૦૬.૧૯૯૬ નું પંચનામું	૬૨
૧૮	તારીખ ૦૧.૦૬.૧૯૯૬ નું પંચનામું	૬૩
૧૯	તારીખ ૦૪.૦૬.૧૯૯૬ નું પંચનામું	૬૪
૨૦	તારીખ ૦૩.૦૬.૧૯૯૬ નું પંચનામું	૬૬
૨૧	પત્ર (એફ.એસ.એલ.)	૬૭
૨૨	ફોરવર્ડિંગ નોટ	૬૮
૨૩	એફ.એસ.એલ. રિપોર્ટ	૬૯

પ. પુરાવા પૂર્ણ થયા બાદ, ક્રિમિનલ પ્રોસિજર કોડ, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૧૩ હેઠળ આરોપીઓના નિવેદનો નોંધવામાં આવ્યા હતા, જેમાં તેઓએ કોઈપણ ગુનો કર્યો હોવાનો ઇનકાર કર્યો હતો અને જણાવ્યું હતું કે તેઓ

નિર્દોષ છે.

૬. બંને પક્ષોને સાંભળ્યા બાદ અને રેકૉર્ડ પરના પુરાવાઓની મૂલવણી કર્યા બાદ, ટ્રાયલ કોર્ટે વાદગ્રસ્ત ચુકાદા અને હુકમ દ્વારા આરોપીઓને તેમની સામે લગાવવામાં આવેલા તમામ આરોપોમાંથી નિર્દોષ છોડી મૂકેલ છે.
૭. નિર્દોષ છોડવાના ઉપરોક્ત ચુકાદા અને હુકમથી નારાજ અને અસંતુષ્ટ થઈને અપીલકર્તા – ગુજરાત રાજ્ય દ્વારા હાલની અપીલ દાખલ કરેલ છે.
૮. અપીલકર્તા – ગુજરાત રાજ્ય તરફે વિદ્વાન એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર જ્યોતિ ભટ્ટ અને સંબંધિત સામાવાળા – આરોપીઓ તરફે વિદ્વાન વકીલ શ્રી એચ. ડી. ચુડાસમા તથા વિદ્વાન વકીલ શ્રી પી. બી. ખાંભોળજીને વિગતવાર સાંભળવામાં આવ્યા.
૯. અપીલકર્તા – ગુજરાત રાજ્ય તરફે ઉપસ્થિત વિદ્વાન એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટરે અપીલની મેમોમાં વર્ણવેલ સમાન હકીકતો રજૂ કરી છે અને એવી પણ રજૂઆત કરી છે કે ફરિયાદપક્ષે સાક્ષીઓની તપાસ કરી છે અને દસ્તાવેજી પુરાવા રજૂ કર્યા છે, આ હકીકત હોવા છતાં, ટ્રાયલ કોર્ટે નિર્દોષ છોડવાનો ચુકાદો અને હુકમ પસાર કરવામાં તે બાબતને તેના સાચા અને યોગ્ય પરિપ્રેક્ષ્યમાં ધ્યાને લીધી નથી. તેમણે, સમગ્ર મૌખિક તેમજ દસ્તાવેજી પુરાવાઓનો સંદર્ભ આપતાં, વાદગ્રસ્ત ચુકાદા અને હુકમ પર પ્રહાર કર્યો હતો અને રજૂઆત કરી હતી કે ટ્રાયલ કોર્ટે આરોપીઓને કથિત ગુના સાથે જોડતા પુરાવાઓને તેના યોગ્ય પરિપ્રેક્ષ્યમાં ધ્યાનમાં લીધા નથી અને ફરિયાદપક્ષ આરોપીઓ સામેના આરોપો સાબિત કરવામાં પણ

સફળ રહ્યો છે. સાક્ષીઓના પુરાવા અને આરોપીઓ સામે એકત્રિત કરવામાં આવેલી સામગ્રીનો ઉલ્લેખ કરતાં, વિદ્વાન એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટરે રજૂઆત કરી હતી કે ફરિયાદપક્ષે સાક્ષીઓની તપાસ કરીને આરોપીઓ સામે કેસ સ્થાપિત કર્યો છે, જેમણે ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું છે, તેમ છતાં, ટ્રાયલ કોર્ટે આ સાક્ષીઓના પુરાવાઓને નકારી કાઢ્યા છે અને તેના પર અવિશ્વાસ કર્યો છે. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે સાક્ષીઓએ ફરિયાદપક્ષના કેસને સંપૂર્ણ સમર્થન આપ્યું છે, તેમ છતાં, ટ્રાયલ કોર્ટે તેની યોગ્ય મૂલવણી કરી નથી અને નિર્દોષ છોડવાનો ચુકાદો અને હુકમ પસાર કર્યો છે જે ગેરકાયદેસર અને અન્યાયી છે. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે તે સ્થાપિત કાનૂની સ્થિતિ છે કે જો એકમાત્ર સાક્ષીનો પુરાવો વિશ્વાસપાત્ર અને ભરોસાપાત્ર હોય તો તે દોષિત ઠરાવવા માટે પૂરતો છે અને પ્રસ્તુત કેસમાં, તમામ સાક્ષીઓના પુરાવા ભરોસાપાત્ર અને વિશ્વાસપાત્ર હોવા છતાં, કોઈ યોગ્ય કારણ વિના, ટ્રાયલ કોર્ટે સાક્ષીઓના પુરાવાઓને અમાન્ય ઠેરવી નકારી કાઢ્યા છે.

૯.૧ વિદ્વાન એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટરે વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે નિર્દોષ છોડવાનો વાદગ્રસ્ત ચુકાદો રેકૉર્ડ પરના પુરાવાઓથી વિપરીત છે, મહત્વપૂર્ણ પુરાવાઓની ભૂલભરેલી મૂલવણી પર આધારિત છે, અને તેના પરિણામે ન્યાયની નિષ્ફળતા સર્જઈ છે તથા વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા નોંધવામાં આવેલા તારણો કાયદાની દ્રષ્ટિએ વિકૃત અને અસમર્થનીય છે, જેથી આ કોર્ટ દ્વારા તેની અપીલ અધિકારક્ષેત્રના ઉપયોગમાં હસ્તક્ષેપ

કરવો જરૂરી બને છે. તેમણે એવી પણ રજૂઆત કરી હતી કે વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે એવું ઠરાવવામાં મહત્વની ભૂલ કરી છે કે ફરિયાદપક્ષ પોતાના કેસને વાજબી શંકાથી પર સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ રહ્યો છે અને તેથી ટ્રાયલ કોર્ટે નોંધેલા તારણો વિકૃત, ગેરકાયદેસર અને રેકૉર્ડ પરના પુરાવાઓથી વિપરીત હતા.

૯.૨ વિદ્વાન એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટરે રજૂઆત કરી હતી કે આરોપીઓએ તેમના સંબંધિત હથિયારો જેવા કે તલવાર, ધારીયા, લાકડીઓ, છરી અને ધોકા વગેરે વડે મૃતક સિદ્ધરાજસિંગની હત્યા કરવાના ઇરાદાથી ગેરકાયદેસર મંડળી રચી હતી અને તેઓએ ફરિયાદી – નાનીબા પર હુમલો કર્યો હતો અને તેનાથી ભવાનસિંગ અને જાલુબેનને ઈજાઓ થઈ હતી અને પુરાવાનો નાશ કરવાનો પ્રયાસ કર્યો હતો. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે આરોપી – જસવંતસિંગે લાકડીનો ઘા માર્યો હતો, આરોપી – છત્રસિંગે ધારીયાનો ઘા માર્યો હતો, આરોપી ઓધરસિંગે છરીનો ઘા માર્યો હતો, આરોપી – મેનબાએ તલવારનો ઘા માર્યો હતો, આરોપી જોરસિંગે ધારીયાનો ઘા માર્યો હતો અને અન્ય આરોપીઓએ પોતાના સંબંધિત હથિયારો વડે ઘા માર્યા હતા. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે ટ્રાયલ કોર્ટે નાનીબેન, ભરતસિંગ ઇશ્વરસિંગ, ભગવાનસિંગ અને જાલુબાના પુરાવાની યોગ્ય મૂલવણી કરી નથી અને તે રીતે કથિત ગુના માટે આરોપીઓને નિર્દોષ છોડી મૂકવામાં ભૂલ કરી છે. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે આંક ૧૮ પર તપાસવામાં આવેલા ડો. ભીખાભાઈના

પુરાવાના આધારે આરોપીઓને દોષિત ઠરાવવા જોઈતા હતા અને આ તબીબે મૃતકનું પોસ્ટમોર્ટમ કર્યું હતું અને મૃતકનું મરણ પ્રમાણપત્ર આપ્યું હતું તથા એવું પણ જણાવ્યું હતું કે પોસ્ટમોર્ટમ નોંધમાં દર્શાવેલી ઇજાઓ સામાન્ય સંજોગોમાં મૃતકનું મૃત્યુ નીપજાવવા માટે પૂરતી હતી. તેમણે એવી પણ રજૂઆત કરી હતી કે ટ્રાયલ કોર્ટે ફરિયાદી – નાનીબાના પુરાવા ધ્યાને લીધા નથી, જેમણે પોતાની જુબાનીમાં જણાવ્યું હતું કે બનાવની તારીખે ૧૦ – ૧૨ વ્યક્તિઓનું ટોળું ધસી આવ્યું હતું જેમાં આરોપી છત્રસિંગે મૃતકના માથા પર ધારીયાનો ઘા માર્યો હતો અને અન્ય વ્યક્તિઓએ લાકડીઓના ઘા માર્યા હતા. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે સામાવાળાએ જિલ્લા મેજિસ્ટ્રેટ દ્વારા બોમ્બે પોલીસ એક્ટ હેઠળ બહાર પાડવામાં આવેલા જાહેરનામાનો ભંગ કર્યો છે અને તેથી બોમ્બે પોલીસ એક્ટની કલમ ૧૩૫ હેઠળ ગુનો કર્યો છે અને તે પણ સ્થાપિત કાનૂની સ્થિતિ છે કે ઇજાગ્રસ્ત સાક્ષીઓના પુરાવા તેના સાચા અને યોગ્ય સ્વરૂપમાં માનવા જોઈએ.

૯.૩ વિદ્વાન એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસિક્યુટરના જણાવ્યા મુજબ, ટ્રાયલ કોર્ટે આરોપીઓને દોષિત ઠરાવવા જોઈતા હતા અને જરૂરી સજા કરવી જોઈતી હતી. તેમણે હાલની અપીલ મંજૂર કરવા અને નિર્દોષ છોડવાના વાદગ્રસ્ત ચુકાદા અને હુકમને કાયદેસર અમાન્ય ઠેરવી રદ કરવા અરજ કરેલ છે.

૧૦. તેનાથી વિરુદ્ધ, સામાવાળા – આરોપીઓ તરફે બંને વિદ્વાન વકીલોએ વાદગ્રસ્ત ચુકાદા અને હુકમનું સમર્થન કર્યું છે અને રજૂઆત કરી છે કે

ટ્રાયલ કોર્ટે આરોપીઓને તેમની સામેના આરોપોમાંથી મુક્ત કરવામાં કાયદા અને હકીકતની કોઈ ભૂલ કરી નથી. તેઓએ રજૂઆત કરી છે કે આરોપીઓ સામે આક્ષેપ કરાયેલા ગુનાના ઘટકો વાજબી શંકાથી પર સાબિત થયા નથી અને તેથી, ટ્રાયલ કોર્ટે આરોપીઓને યોગ્ય રીતે જ નિર્દોષ છોડી મૂક્યા છે કારણ કે ફરિયાદી આરોપીઓ સામે લગાવવામાં આવેલા આરોપો સાબિત કરવામાં નિષ્ફળ રહ્યા છે. તેઓએ એવી પણ રજૂઆત કરી છે કે આરોપીઓને પ્રશ્નગત કથિત ગુના સાથે જોડતો રજમાત્ર પણ પુરાવો નથી. તેઓએ રજૂઆત કરી છે કે ફરિયાદપક્ષ દ્વારા રજૂ કરવામાં આવેલા પુરાવાઓ મહત્વપૂર્ણ વિરોધાભાસો, ક્ષતિઓ અને અસંગતતાઓથી ભરેલા છે, જે ફરિયાદપક્ષના કેસની સત્યાર્થતા પર ગંભીર શંકા પેદા કરે છે અને ફરિયાદપક્ષ કથિત ગુનાઓના આવશ્યક તત્વો સ્થાપિત કરવામાં નિષ્ફળ ગયો છે અને સામાવાળાને કથિત ગુનાના કૃત્ય સાથે જોડતા વિશ્વસનીય, ભરોસાપાત્ર અને સમર્થન આપતા પુરાવા રજૂ કર્યા નથી. તેઓએ રજૂઆત કરી છે કે ફોજદારી ન્યાયશાસ્ત્રનો આ સ્થાપિત સિદ્ધાંત છે કે નિર્દોષ હોવાની પૂર્વધારણા આરોપીની તરફેણમાં હોય છે જે નિર્દોષ છોડવાના હુકમથી વધુ મજબૂત બને છે. એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે જ્યાં સુધી ટ્રાયલ કોર્ટે નોંધેલા તારણો વિકૃત, ગેરકાયદેસર અથવા રેકૉર્ડ પરના પુરાવાઓથી વિપરીત હોવાનું દર્શાવવામાં ન આવે ત્યાં સુધી, અપીલ કોર્ટે નિર્દોષ છોડવાના હુકમમાં હસ્તક્ષેપ કરવામાં સાવચેતી રાખવી જોઈએ. એવી રજૂઆત કરવામાં આવી

છે કે અપીલકર્તા વાદગ્રસ્ત ચુકાદા અને હુકમમાં પુરાવાની કોઈપણ નબળાઈ, ગેરકાયદેસરતા, વિકૃતિ અથવા ખોટું અર્થઘટન દર્શાવવામાં નિષ્ફળ ગયા છે અને વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા નોંધવામાં આવેલા તારણો પુરાવાની યોગ્ય મૂલવણી અને સ્થાપિત કાનૂની સિદ્ધાંતો પર આધારિત છે. સામાવાળા તરફે વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી હતી કે આ અપીલ ગુણદોષ વગરની હોવાથી ફગાવી દેવાને પાત્ર છે અને નિર્દોષ છોડવાનો વાદગ્રસ્ત ચુકાદો અને હુકમ કાયમ રાખવાને પાત્ર છે.

૧૦.૧ પોતાની રજૂઆતોના સમર્થનમાં, સામાવાળા તરફે વિદ્વાન વકીલ શ્રી ચુડાસમાએ રમેશ બાબુલાલ દોશી વિ. ગુજરાત રાજ્ય, (૧૯૯૬) ૯ એસ.સી.સી. ૨૨૫ માં રિપોર્ટ થયેલ અને પી. સોમારાજુ વિ. આંધ્ર પ્રદેશ રાજ્ય, (૨૦૨૬) ૧ એસ.સી.સી. (ક્રિ.) ૬૫ માં રિપોર્ટ થયેલ કેસોમાં માનનીય સુપ્રીમ કોર્ટના ચુકાદાઓ પર આધાર રાખ્યો છે.

૧૧. ટ્રાયલ કોર્ટે પસાર કરેલા નિર્દોષ છોડવાના વાદગ્રસ્ત ચુકાદા અને હુકમનું અવલોકન કરતાં, નિર્ણય માટે નીચે મુજબના પ્રશ્નો ઉપસ્થિત થાય છે:—

(૧) શું ટ્રાયલ કોર્ટે નિર્દોષ છોડવાનો ચુકાદો અને હુકમ પસાર કરવામાં યોગ્ય વાજબીપણું દાખવ્યું છે.

(૨) શું ટ્રાયલ કોર્ટે કારણો નોંધવામાં ફરિયાદપક્ષ દ્વારા રજૂ કરાયેલા મૌખિક તેમજ દસ્તાવેજી પુરાવાઓની યોગ્ય મૂલવણી કરી છે.

(૩) શું નિર્દોષ છોડવાના વાદગ્રસ્ત ચુકાદા અને હુકમમાં કોઈ

ગેરકાયદેસરતા, અનિયમિતતા અને વિકૃતિ રહેલી છે.

૧૨. હાલની અપીલમાં ઉપસ્થિત થતી ઉપરોક્ત રજૂઆતો અને મુદ્દાઓને ધ્યાનમાં રાખીને, સૌ પ્રથમ કેસની હકીકતો તપાસીએ. તારીખ ૨૮.૦૫.૧૯૯૬ ના રોજ આશરે રાત્રિના ૧.૩૦ વાગ્યે એટલે કે ૨૮મી મેની મધ્યરાત્રિ અને ૨૯મી મેના વહેલી સવારે, ફરિયાદી નીમાબેન તેમના પતિ સિદ્ધરાજસિંગ, તેમના નણંદ અને તેમના દિયર ભગવાનસિંગ જોરસિંગ ઠાકોર સાથે તેમના ખેતરમાં લીમડાના ઝાડ નીચે સૂતા હતા, તે સમયે મૃતકના પિતા, સાવકી માતા અને સાવકી માતાના અન્ય સંબંધીઓ સહિતના આરોપીઓએ ફરિયાદીના પતિ પર હુમલો કર્યો હતો અને પરિણામે સિદ્ધરાજસિંગને ઇજા થઈ હતી અને તેઓ સદર ઇજાને કારણે મૃત્યુ પામ્યા હતા. ફરિયાદી અને તેમના દિયરને પણ આરોપીઓના હાથે ઇજાઓ થઈ હતી. રેકૉર્ડ પરથી જણાય છે કે ફરિયાદપક્ષે મેડિકલ ઓફિસર અને પોલીસ કર્મચારીઓ સહિત અઢાર સાક્ષીઓની તપાસ કરી છે અને દસ્તાવેજી પુરાવા પણ રજૂ કર્યા છે. રેકૉર્ડ પરથી જણાય છે કે બાર આરોપીઓએ તેમના સંબંધિત હથિયારો વડે મૃતકને ઘા માર્યા હતા. હવે મૃતકના પત્ની ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૨ ના પુરાવાનું અવલોકન કરતાં જણાય છે કે તેણીએ એવો આક્ષેપ કર્યો હતો કે તેના સસરાના ખેતર બાબતે, મૃતકની સાવકી માતા હોવાના નાતે આરોપી નં. ૩ એ ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૪ એટલે કે મૃતકના સગા પિતાની જમીનમાંથી હિસ્સાની માગણી કરતી હતી અને પરિણામે આરોપી નં. ૩

ના પરિવારજનોએ કાવતરું ઘડી ગેરકાયદેસર મંડળી રચી મધ્યરાત્રિએ મૃતકના ઘરે પહોંચ્યા હતા જેઓ આરોપી નં. ૪ ના પુત્ર થતા હતા. આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે તે પોતાના પતિ અને નાંદ સાથે લીમડાના ઝાડ નીચે અલગ-અલગ ખાટલા પર સૂતી હતી, ત્યારે બૂમાબૂમ અને ચીસાચીસના કારણે તે જાગી ગઈ, ત્યારે તેણે જોયું કે તેના પતિ ઇજાગ્રસ્ત હાલતમાં પડ્યા હતા અને તેમના માથાના પાછળના ભાગમાંથી લોહી વહી રહ્યું હતું. આ સાક્ષીએ વધુમાં જણાવ્યું છે કે જ્યારે તેણીએ મદદ માટે બૂમાબૂમ કરી ત્યારે તેની નાંદ તે સ્થળે દોડી આવી હતી અને આરોપીઓએ બે સાક્ષીઓનો પીછો કર્યો હતો. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૨ ના પુરાવા પરથી જણાય છે કે પોતાની સરતપાસમાં આ સાક્ષીએ પ્રશ્નગત બનાવની વિગત આપી હતી, જ્યારે તેણીની ઉલટતપાસમાં તેણીએ તદ્દન વિપરીત જુબાની આપી હતી અને પોતાના ૪ કેસને સમર્થન આપ્યું ન હતું.

૧૩. ઉલટતપાસમાં, ફ.સાક્ષી ૨ એ જણાવ્યું હતું કે તે તેના પતિને આશરે એક કે બે વાગ્યે સિવિલ હોસ્પિટલ લઈ ગઈ હતી. જ્યારે તે તેના પતિને પાલનપુર સિવિલ હોસ્પિટલ લાવી, ત્યારે તેના પતિનું મૃત્યુ થઈ ચૂક્યું હતું. તેણીને થયેલી ઇજાઓની સારવાર રાત્રિ દરમિયાન ડૉક્ટર દ્વારા કરવામાં આવી હતી. તેણીની સારવારમાં આશરે પાંચથી દસ મિનિટ થઈ હોવી જોઈએ, અને ફરિયાદ નોંધાવી ત્યાં સુધી તે હોસ્પિટલમાં જ હતી. સવારમાં તેમના ગામના ઘણા લોકો આવ્યા હતા, અને રાત્રે પણ ઘણા

લોકો આવ્યા હતા. એ વાત સાચી છે કે, તેનો દિયર ભગવાનસિંગ પણ તેની સાથે હતો. તેણીએ જણાવ્યું હતું કે તેના સસરાથી મેનબાને પાંચ બાળકો જન્મ્યા હતા, જેમાંથી એક પુત્ર અને ચાર પુત્રીઓ છે. એ વાત સાચી છે કે, તેના સસરા જોરસિંગના બીજા લગ્ન અંત્રૌલી ગામે થયા હતા, અને તે લગ્નથી પણ તેના સસરાને એક પુત્રી થઈ હતી, જે જીવિત છે. તે પુત્રી તેમજ તેની માતા બંને અંત્રૌલી ગામે રહે છે. આ સાક્ષી પાસે બે ખેતરો છે; ત્યાં કોઈ કૂવો નથી. તે જમીન ખેડતી હતી. એ વાત સાચી નથી કે તે જમીન અંગે મેનબા અને તેની વચ્ચે ઝઘડો થયો હતો. એ વાત સાચી નથી કે મેનબા તેણી સાથે એવું કહીને ઝઘડો કરતી હતી કે તેને જમીનમાં હિસ્સો જોઈએ છે. એ વાત સાચી નથી કે તેણીએ ૩૦/૦૫/૧૯૯૬ના રોજ પોલીસ સમક્ષ પોતાના નિવેદનમાં એવું કહ્યું હતું કે, "મેનબાએ જમીનનો હિસ્સો આપો તેમ કહી તેમની સાથે ઝઘડો કર્યો હતો". આ જમીન તેના સસરા જોરસિંગના પૂર્વજોની છે. મેનબા આ જમીન ખેડતી હતી. ત્યાં બે ખેતરો છે, જેમાંથી એક ખેતર તેઓ ખેડતા હતા અને બીજું ખેતર મેનબા ખેડતી હતી. મેનબા ગામમાંથી (અસ્પષ્ટ) તરફ જવાના રસ્તા પર આવેલું ખેતર ખેડતી હતી, અને તેણીએ મેનબાને તે ખેતર ખેડતા ક્યારેય રોકી ન હતી. એ વાત સાચી છે કે, જમીન અંગે મેનબા અને તેની વચ્ચે ક્યારેય કોઈ ઝઘડો થયો નથી. તેના સસરા જોરસિંગે જમીન બાબતે તેમની સાથે કોઈ ઝઘડો કર્યો નથી. એવું ક્યારેય બન્યું નથી કે જોરસિંગે જમીનમાં હિસ્સો માંગીને ઝઘડો કર્યો હોય. તે આઠ

વર્ષથી અંધારીયા ગામે રહે છે. તેણીએ જણાવ્યું હતું કે, આઠ વર્ષના તે સમયગાળા દરમિયાન જમીન અંગે તેમની અને જોરસિંગ તથા મેનબા વચ્ચે કોઈ વિવાદ થયો નથી. એ વાત સાચી છે કે, પાલનપુરથી અંબાજી જતાં અંત્રૌલી ગામ તરફ તેમનું ગામ આવતું હતું. અંધારીયા ગામ રસ્તાથી બે-ત્રણ કિલોમીટર દૂર છે. અંબાજી જતા રસ્તા પરથી તેમના ગામ તરફ જતો એક એપ્રોચ રોડ હતો. તેમના મકાનો ગામમાં આવેલા હતા, જે એક બાજુ હતા. ગામમાં પ્રવેશતી વખતે પહેલું મકાન તેમનું હતું. તેમનું ઘર પડતર જમીન પર બનાવવામાં આવ્યું છે; તે ખેતરમાં બનાવવામાં આવ્યું નથી. જોરસિંગના અન્ય ભાઈઓના મકાનો ગામમાં આવેલા હતા. રાજુસિંગ મગનસિંગ અને બાબુસિંગ મગનસિંગના મકાનો પડતર જમીન પર ન હતા. તેમના મકાનો ફૂવાની પાસે આવેલા હતા અને તેમનો ફૂવો અમારા ઘરની સામે પૂર્વ દિશામાં આવેલો હતો. ગામ તેમના ઘરની પશ્ચિમે આવેલું છે. તેમના ઘર પછી એક રસ્તો છે, અને ત્યાર પછી ગામના ઘરો શરૂ થાય છે. ગામની શરૂઆતમાં આવેલા ઘરો તેમની જ્ઞાતિના એટલે કે દરબારના લોકોના છે. દરબારના આશરે ૨૦૦ ઘરો હતા. જેમાં દસ ઘરો તેમના કુટુંબના હતા અને બાકીના તેમના મહોદ્ધાના હતા. ચાર ઘરો તેમના મહોદ્ધાના હતા અને બાકીના ઘરો અન્ય દરબાર પરિવારોના હતા. અંધારીયાથી અંબાજી રોડ પહોંચવા માટે રસ્તા સિવાય બીજો કોઈ રસ્તો નહોતો. અંબાજી રોડ પરથી અંધારીયા ગામ તરફ જતો રસ્તો અંધારીયા ગામમાં પૂરો થાય છે કે નહીં તેની તેણીને જાણ નથી. સાકુ ગામ તેમના

ગામની ઉત્તરે આવેલું છે. તેના ઘરેથી રસ્તો છોડ્યા પછી તેના સસરા જોરસિંગનું ઘર આવેલું છે. તેની સાસુ અને સસરા વચ્ચે કોઈ ઝઘડો થતો ન હતો. તેણીએ તેની સાસુ અને સસરા વચ્ચેના કોઈ ઝઘડા વિશે ક્યારેય સાંભળ્યું નથી. તેના સસરાએ તેને ક્યારેય કહ્યું ન હતું કે તેમનો તેમની પત્ની સાથે ઝઘડો થયો હતો. મેનબા તેને કહેતી હતી કે "તેના પતિએ તેને માર માર્યો હતો". હવે તેણીએ જણાવ્યું કે, તેની સાસુ ઝઘડા વિશે કહેવા ક્યારેય તેની પાસે આવી ન હતી. આ બનાવ બન્યો તે પહેલાં બે વર્ષ અગાઉ સિદ્ધરાજસિંગે મેનબાને ઘા મારીને તેના હાથ પર કાપવાનો ઘા કર્યો હતો અને તે અંગે મેનબાએ વડગામ પોલીસ સ્ટેશનમાં તેના પતિ વિરુદ્ધ ફરિયાદ નોંધાવી હતી કે નહીં તે તેણી જાણતી ન હતી? એ વાત સાચી નથી કે તેના પતિએ જોરસિંગના માથા પર કુહાડીનો ઘા માર્યો હતો જેના સંબંધમાં જોરસિંગે તેના પતિ વિરુદ્ધ વડગામ પોલીસ સ્ટેશનમાં કેસ કર્યો હતો. તે જાણતી ન હતી કે બંને કેસ પાલનપુરની કોર્ટમાં પેન્ડિંગ હતા અને તે એ પણ જાણતી ન હતી કે તેના પતિ આ કેસોમાં મુદતે હાજરી આપતા હતા. એ વાત સાચી નથી કે તેના પતિ વિરુદ્ધ દારૂ અંગેના બે કેસ નોંધાયેલા છે. એ વાત સાચી નથી કે તે કેસો પાલનપુરની કોર્ટમાં પેન્ડિંગ હતા. એ વાત સાચી નથી કે ડેરીએ લઈ જતી વખતે તેમના ગામના રાવળ સમાજના એક વ્યક્તિનું તમામ દૂધ ઢોળી દેવા બદલ તેના પતિ વિરુદ્ધ કેસ નોંધાયેલ છે. એવું બન્યું હતું કે જેતુસિંગે તેના પતિની છાતીમાં લાકડીનો ઘા માર્યો હતો અને જેતુસિંગ આરોપી છત્રસિંગ અને

ઓધડસિંગના પિતા છે. જેતુસિંગે તેના દિયર ભગવાનસિંગના પગ પર લાકડીનો ઘા માર્યો હતો અને વારંવાર લાકડીઓના ઘા મારવામાં આવ્યા હતા, ઓધડસિંગે તેના પર લાકડીનો ઘા માર્યો હતો. ઓધડસિંગ પાસે બે હથિયારો હતા – છરી અને લાકડી, અને ઓધડસિંગે તેના પર છરીનો કોઈ ઘા માર્યો ન હતો. જેતુસિંગ પાસે માત્ર લાકડી જ હતી અને તે સિવાય તેણે કશું માર્યું ન હતું. તેણીએ ફરિયાદમાં એવું પણ જણાવ્યું છે કે, જેતુસિંગે તેના પતિને લાકડીનો ઘા માર્યો હતો. તેઓ તેના પતિના આખા શરીર પર મારી રહ્યા હતા. જેતુસિંગે તેની નાંદને માર માર્યો ન હતો. આ સાક્ષીએ જણાવ્યું છે કે કરણસિંગ અને ગંભીરસિંગ ખાલી હાથે હતા અને તે બંનેએ અન્ય આરોપીઓને બોલાવ્યા હતા, જેઓ તેણીના સગા હતા. તેણીએ કરણસિંગનું ઘર જોયું નથી અને તેણીએ કરણસિંગને જોયેલ છે અને કરણસિંગની ઉંમર આશરે 30 થી 35 વર્ષની હતી. તેણીએ બે થી ત્રણ વર્ષ પહેલાં પસાર થતી વખતે કરણસિંગને જોયો હતો. તે કરણસિંગના પિતાનું નામ જાણતી ન હતી. આ બનાવમાં કરણસિંગ અને ગંભીરસિંગ દરેકને ઉશ્કેરી રહ્યા હતા. તેમની પાસે ધરિયા હતા કે નહીં તે તેણે જોયું ન હતું અને તેણીએ ફરિયાદમાં એવું જણાવ્યું નથી કે ગંભીરસિંગ અને કરણસિંગ પાસે ધરિયા હતા પરંતુ તેણીએ ફરિયાદમાં તેમના નામો જણાવ્યા હતા. ફરિયાદ આપ્યા પછી તેણીને ખબર પડી કે તેણીએ કરણસિંગ, જેતુસિંગ અને ગંભીરસિંગના નામો ખોટી રીતે લખાવ્યા હતા. એ વાત સાચી છે કે, પોલીસે તેણીને જણાવ્યું હતું કે જ્યારે

તેણીએ પોતાની ફરિયાદમાં કરણસિંગનું નામ આપ્યું ત્યારે કરણસિંગ નામનો કોઈ વ્યક્તિ ન હતો અને તેથી જ તેણીએ પોલીસને જણાવ્યું હતું કે તેણીએ ખોટી રીતે કરણસિંગનું નામ લખાવ્યું હતું.

૧૪. એવું જણાય છે કે સદર હકીકતને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૪ ના પુરાવાથી સમર્થન મળ્યું નથી. આ બે સાક્ષીઓ સિવાય કોઈ પણ સ્વતંત્ર સાક્ષીએ ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું નથી. રેકૉર્ડ પરથી એવું પણ જણાય છે કે પંચોએ ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું નથી અને તેઓ હોસ્ટાઈલ જાહેર થયા છે અને તેથી, રિકવરી પંચનામું અને બનાવની જગ્યાનું પંચનામું ફરિયાદપક્ષ દ્વારા સાબિત કરી શકાયું નથી. આશ્ચર્યજનક રીતે, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૬ જેઓ મૃતકના ભાઈ થતા હતા અને ઘરની ઓસરીમાં સૂતા હતા, તેમને ઈજાગ્રસ્ત સાક્ષી તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યા હતા.

૧૫. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૨ ની ઉલટતપાસનું અવલોકન કરતાં જણાય છે કે આ સાક્ષીએ સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું છે કે તેણીએ આરોપીઓના માત્ર ચાર નામો આપ્યા હતા અને બાકીના નામો ગામલોકો દ્વારા આપવામાં આવ્યા હતા અને હુમલાખોરોના તમામ નામો ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૨ દ્વારા તેમના નામો ખરેખર જાણ્યા વિના આપવામાં આવ્યા હતા. આરોપી તરીકે દર્શાવવામાં આવેલ વ્યક્તિઓમાંથી એક વ્યક્તિ આશરે દસ વર્ષ પહેલાં અવસાન પામી હતી, તેમ છતાં તેણીએ તે મૃતક વ્યક્તિનું નામ હુમલાખોર તરીકે આપ્યું હતું અને ત્યારબાદ તેણીને સમજાયું કે સદર

વ્યક્તિ બનાવની તારીખ પહેલાં જ મૃત્યુ પામી હતી, તેણીએ ગામલોકોના કહેવાથી તે આરોપીનું નામ આપ્યું હતું. રેકૉર્ડ પરની સામગ્રી અને મૃતકના શરીર પર થયેલી ઇજાઓને ધ્યાનમાં લેતા, એવું જણાય છે કે માત્ર માથાની ઇજા કોઈ ભારે હથિયારથી થઈ હતી જે જીવલેણ સ્વરૂપની સાબિત થઈ હતી, તે સિવાય મૃતકના શરીર પર કોઈ અનુરૂપ ઇજાઓ મળી આવી નહોતી અને તબીબ દ્વારા દર્શાવવામાં આવેલ મૃત્યુનું કારણ જીવલેણ સાબિત થયું હતું. પરંતુ જો બાર આરોપીઓ એકસાથે લાકડીઓ, તલવાર, ધારીયા અને અન્ય લોખંડની પાઈપો વડે ઘા મારી રહ્યા હોય તો મૃતકના શરીર પર અનેક ઇજાઓ મળી આવવાની પૂરેપૂરી શક્યતા હતી પરંતુ તેવી ઇજાઓ મળી આવી નહોતી. જ્યારે, પોતાની ઉલટતપાસમાં ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૨ એ ફરિયાદપક્ષની આખી વાતને ખાસ કરીને પેરા – ૧૫, ૧૬, ૧૭ અને ૧૮ માં સંપૂર્ણપણે નકારી કાઢી છે, જે જરાય વિશ્વાસપાત્ર જણાતી નથી. એ હકીકતને ધ્યાને લેતાં કે બનાવની જગ્યાનું પંચનામું કરતી વખતે ઘરમાં માત્ર એક જ ખાટલો મળી આવ્યો હતો અને સદર ખાટલા પર એક ગોદડી લોહીથી ખરડાયેલી હતી, ત્યારે ફરિયાદીના કેસ મુજબ બાકીના બે ખાટલાઓ પર તે જગ્યાએ લોહી મળી આવ્યું ન હતું. રેકૉર્ડ પરથી એ બાબત સામે આવે છે કે શું બનાવ મધ્યરાત્રિએ બન્યો હોવાથી રહેઠાણના સ્થળે કોઈ વીજળી ઉપલબ્ધ હતી કે નહીં અને ગુનાની જગ્યાના પંચનામાને જોતાં તેમાં વીજળીનો કોઈ ઉલ્લેખ ન હતો અને કોઈપણ સાક્ષીએ વીજળી વિશે જણાવ્યું ન હતું, તો

શક્યતા હતી કે ફરિયાદી આરોપી નં. ૩ અને ૪ સિવાય તમામ બાર આરોપીઓને ઓળખી શકે તેમ નહોતી કારણ કે તેઓ ફરિયાદીના સાસુ અને સસરા હતા. જ્યાં સુધી જમીન સંબંધી તકરારનો સંબંધ છે, રેકૉર્ડ પર કોઈ સામગ્રી સામે આવી નથી અને પિતા અને પુત્ર વચ્ચેનો વિવાદ કારણ કે ફરિયાદીના સસરા મૃતકના ઘરની બાજુમાં રહેતા હતા અને આસપાસના વિસ્તારમાં ૬ – ૭ લોકો તેમના સંબંધિત ખેતરોમાં બાંધેલા ઘરોમાં રહેતા હતા. તેમ છતાં, આ કેસમાં આસપાસના સાક્ષીઓના નિવેદનો પણ નોંધવામાં આવ્યા નથી કે સાક્ષી તરીકે તેમની તપાસ પણ કરવામાં આવી નથી. વાદગ્રસ્ત ચુકાદા અને હુકમનું અવલોકન કરતાં, એવું જણાય છે કે ટ્રાયલ કોર્ટે પેરા ૫ થી પેરા ૧૬ સુધી સંબંધિત તારણો નોંધ્યા છે અને લંબાણપૂર્વક ચર્ચા કરી છે તથા તે સાક્ષીઓના પુરાવાઓની મૂલવણી કરી છે. એવું પણ જણાય છે કે ટ્રાયલ કોર્ટે યોગ્ય રીતે અવલોકન કર્યું છે કે ફરિયાદપક્ષ દ્વારા રજૂ કરાયેલા પુરાવા કોઈપણ પ્રકારનો વિશ્વાસ પ્રેરિત કરતા નથી અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૨ તથા તેણીના નાંદ સિવાય કોઈ પણ સાક્ષીએ પ્રશ્નગત બનાવ પર પ્રકાશ પાડ્યો નથી. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૬ ના પુરાવાને ધ્યાનમાં લેતાં, એવું જણાય છે કે જ્યારે તેઓ જાગ્યા ત્યારે તેમણે જોયું કે તેમના ભાઈ લોહીલુહાણ હાલતમાં પડ્યા હતા અને તેમને ડર લાગ્યો હતો કે આરોપીઓ તેમને પણ ઇજા પહોંચાડશે અથવા મારી નાખશે અને તેથી તેઓ તે જગ્યાએથી ભાગી રહ્યા હતા અને તે સમયે આરોપીઓ દોડ્યા હતા અને સાક્ષીઓનો પીછો કરવાનો પ્રયાસ

કર્ચો હતો. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૬ ના પુરાવા દ્વારા મહત્વના વિરોધાભાસો અને ક્ષતિઓ સાબિત થઈ હતી. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૬ ના પુરાવાની ચકાસણી કરતાં એવું સામે આવે છે કે તેમણે સ્વીકાર્યું હતું કે સાવકી માતા મૃતકની સગી માસી છે અને તેમની સગી માતાનું અવસાન થતાં તેમના પિતાના તેમની માસી સાથે બીજા લગ્ન થયા હતા અને બનાવ પહેલાં મૃતકે સાવકી માતા (માસી) ને હિસ્સો અને અલગ જમીન આપી દીધી હતી. જો આ કોર્ટ એ હકીકતને ધ્યાનમાં લે કે જ્યારે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૬ જાગ્યા ત્યારે મૃતકને ઈજા પહોંચાડવાનો બનાવ પહેલેથી જ પૂરો થઈ ગયો હતો અને તેથી તેમણે વાસ્તવિક બનાવ જોયો નથી કે જેના દ્વારા મૃતકને કોના દ્વારા અને કયા હથિયારથી ઈજા પહોંચાડવામાં આવી હતી અને તેથી ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૩, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૪ અને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૬ સહિત સદર ત્રણ સાક્ષીઓની જુબાનીઓ તદ્દન પરસ્પર વિરોધી છે અને તે કોઈપણ પ્રકારનો વિશ્વાસ પ્રેરિત કરતી નથી કારણ કે તેઓ હિત ધરાવતા સાક્ષીઓ છે અને તેથી તેમની જુબાનીઓને માત્ર તેઓ હિત ધરાવતા અથવા મૃતકના પરિવારના સભ્યો છે તે કારણસર અવગણી શકાય નહીં. તેમના પુરાવાઓની તપાસ અને ઝીણવટપૂર્વક મૂલવણી કરવી જરૂરી છે કારણ કે માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા ઠરાવવામાં આવ્યું છે કે સાક્ષીઓની સંખ્યા મહત્વની નથી પરંતુ સાક્ષીઓની ગુણવત્તા ધ્યાને લેવી જરૂરી છે, જેમ કે માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા ઠરાવવામાં આવ્યું હતું કે સાક્ષીઓની જુબાની

પરની વિશ્વસનીયતા માનનીય સુપ્રીમ કોર્ટ દ્વારા જગદીશ વિ. હરિયાણા રાજ્ય, (૨૦૧૯) ૭ એસ.સી.સી. ૭૧૧ માં રિપોર્ટ થયેલ કેસમાં પુનરોચ્ચારિત કરવામાં આવી છે. જગદીશ (ઉપર મુજબ) ના કેસમાં, માનનીય સુપ્રીમ કોર્ટે પેરા ૮ માં નીચે મુજબ ઠરાવ્યું અને અવલોકન કર્યું છે:—

“૮. સામસામેની રજૂઆતોની મૂલવણી માટે, એસસી-એસટી એક્ટની કલમ ૩(૧)(આર) અને ૩(૧)(એસ) ની જોગવાઈઓનો સંદર્ભ લેવો યોગ્ય રહેશે, જે નીચે મુજબ વંચાય છે:

‘૩. અત્યાચારના ગુનાઓ માટે શિક્ષા.—

(૧) જે કોઈ, અનુસૂચિત જાતિ અથવા અનુસૂચિત જનજાતિનો સભ્ય ન હોય તે, —

(એ)

(બી)

XXX XXX XXX

(આર) જાહેર દેખાવમાં કોઈપણ સ્થળે અનુસૂચિત જાતિ અથવા અનુસૂચિત જનજાતિના સભ્યનું અપમાન કરવાના ઇરાદાથી ઇરાદાપૂર્વક અપમાન કરે છે અથવા ધમકાવે છે;

(એસ) જાહેર દેખાવમાં કોઈપણ સ્થળે જ્ઞાતિના નામથી અનુસૂચિત જાતિ અથવા અનુસૂચિત જનજાતિના કોઈપણ સભ્યને ગાળો આપે છે;”

૧૬. જે કેસમાં કોર્ટે આરોપી વ્યક્તિને દોષિત ઠેરવ્યા હોય, તેમાં અપીલનો

નિર્ણય કરતી વખતે, માનનીય સુપ્રીમ કોર્ટે એ હકીકત ધ્યાનમાં લીધી હતી કે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષીઓ અવિશ્વસનીય હતા અને પુરાવાની મૂલવણી પર ફરિયાદપક્ષની વાત માનવ સ્વભાવના સામાન્ય ક્રમથી અત્યંત અસંભવિત અને અસંગત જણાઈ હતી. ઇન્દરજીત સિંહ વિ. રાજ્ય (રાષ્ટ્રીય રાજધાની ક્ષેત્ર દિલ્હી), એ.આઈ.આર. ૨૦૨૦ એસ.સી. ૪૮૯૪ માં રિપોર્ટ થયેલ માનનીય સુપ્રીમ કોર્ટના ચુકાદાનો સંદર્ભ લેવો સુસંગત છે. આ ચુકાદાની સંબંધિત હેડનોટ નીચે મુજબ વંચાય છે:-

“(એ) ઇન્ડિયન પીનલ કોડ, ૧૮૬૦ – કલમ ૩૪, ૩૦૨ – આર્મ્સ એક્ટ, ૧૮૫૮ – કલમ ૨૭ – એવિડન્સ એક્ટ, ૧૮૭૨ – કલમ ૩ – હત્યા – દોષસિદ્ધિ અને સજા – ટકી શકવાપાત્રતા – એકમાત્ર નજરે જોનાર સાક્ષીની જુબાની, જે મૃતકનો નજીકનો સંબંધી છે – કેસ મુખ્યત્વે એકમાત્ર નજરે જોનાર સાક્ષી, પીડબલ્યુ-૧, મૃતકના ભાઈની જુબાની પર આધારિત છે – હુમલાખોરો માત્ર હોકી સ્ટીક્સ અને છરીથી સજ્જ હતા અને કોઈ અગ્નિશસ્ત્રોથી સજ્જ ન હતા – પીડબલ્યુ-૧ ની જુબાની અને બનાવ સમયે તેનું વર્તન પણ – પીડબલ્યુ-૧ અને પીડબલ્યુ-૧૧ મૃતકના બે ભાઈઓનું અકુદરતી વર્તન જે રેકૉર્ડ પરથી ધ્યાને આવ્યું છે તે એ છે કે જોકે તેઓ બનાવ સમયે હાજર હોવાનો દાવો કરે છે પરંતુ હોકી સ્ટીક્સ અને છરીથી સજ્જ હુમલાખોરો દ્વારા આપવામાં આવેલી સામાન્ય ધમકી માત્રથી, તેમના ભાઈને હુમલાથી બચાવવા માટે તેમના દ્વારા કોઈ પ્રયાસ કરવામાં આવ્યો ન હતો – આ અકુદરતી વર્તન સંપૂર્ણપણે કુદરતી માનવ વર્તણૂકથી વિરુદ્ધ છે અને માનવ સ્વભાવના સામાન્ય ક્રમથી અસંગત છે, તેથી એકમાત્ર નજરે જોનાર સાક્ષીની અસમર્થિત જુબાની પર અપીલકર્તાઓને દોષિત ઠરાવવા સલામત રહેશે નહીં – કારણ કે, ફરિયાદપક્ષ આરોપીઓનો ગુનો શંકાથી પર સાબિત કરવામાં સદંતર નિષ્ફળ રહ્યો છે તેથી અપીલકર્તાઓને શંકાનો લાભ મળવો જ જોઈએ – નીચેની કોર્ટોના વાદગ્રસ્ત હુકમો રદ કરવામાં આવે છે – અન્ય કોઈ કેસમાં જરૂર ન હોય તો અપીલકર્તાઓને તાત્કાલિક મુક્ત કરવાનો આદેશ આપવામાં આવે છે – અપીલો મંજૂર કરવામાં આવે છે. (પેરા ૧૯, ૨૦, ૨૧, ૨૨, ૨૩, ૨૪, ૨૫, ૨૬, ૩૨, ૩૫)

(બી) એવિડન્સ એક્ટ, ૧૮૭૨ – કલમ ૧૩૪ – પુરાવો – એકમાત્ર નજરે જોનાર સાક્ષીની જુબાની – પુરાવાનું મૂલ્ય – સામાન્ય નિયમ તરીકે, જો એકમાત્ર નજરે જોનાર સાક્ષી સંપૂર્ણપણે વિશ્વાસપાત્ર હોય તો કોર્ટ તેના પર આધાર રાખી શકે છે અને પગલાં લઈ શકે છે – એકમાત્ર સાક્ષીની જુબાની પર વ્યક્તિને દોષિત ઠરાવવામાં કોઈ કાનૂની અવરોધ નથી – તે એવિડન્સ એક્ટની કલમ ૧૩૪ નો તર્ક છે – પરંતુ જો જુબાની વિશે શંકાઓ હોય, તો અદાલતો સમર્થનનો આગ્રહ રાખશે – સંખ્યા અથવા જથ્થો નહીં પરંતુ ગુણવત્તા મહત્વપૂર્ણ છે – પ્રાચીન અને સમય-ચકાસાયેલ સિદ્ધાંત એ છે કે પુરાવાનું વજન કરવાનું હોય છે, ગણતરી કરવાની હોતી નથી – આ સિદ્ધાંત પર કલમ ૧૩૪ ની ઈમારત ઊભી છે – કસોટી એ છે કે શું પુરાવામાં સત્યનો અંશ છે, તે સુસંગત, વિશ્વસનીય અને ભરોસાપાત્ર છે કે અન્યથા. (પેરા ૧૬)”

૧૭. ઉપરોક્ત બાબતોને ધ્યાનમાં રાખીને, મારો એવો અભિપ્રાય છે કે વાદગ્રસ્ત ચુકાદો અને હુકમ પસાર કરવામાં ટ્રાયલ કોર્ટ હકીકતો અને કાયદાની કોઈ ભૂલ કરી નથી અને ચુકાદા તથા હુકમમાં કોઈ ગેરકાયદેસરતા અને ક્ષતિ જણાતી નથી.

૧૮. ચુકાદાઓની હારમાળા દ્વારા એ સુસ્થાપિત છે કે અપીલ કોર્ટને તે પુરાવાની સમીક્ષા કરવાની, પુનઃ મૂલવણી કરવાની અને પુનર્વિચારણા કરવાની સંપૂર્ણ સત્તા છે કે જેના પર નિર્દોષ છોડવાનો હુકમ આધારિત છે. જોકે, અપીલ કોર્ટ ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ કે નિર્દોષ છોડવાના કિસ્સામાં આરોપીની તરફેણમાં બેવડી પૂર્વધારણા હોય છે. પ્રથમ, ફોજદારી ન્યાયશાસ્ત્રના મૂળભૂત સિદ્ધાંત હેઠળ નિર્દોષ હોવાની પૂર્વધારણા તેને ઉપલબ્ધ છે કે જ્યાં સુધી સક્ષમ અદાલત દ્વારા તે દોષિત સાબિત ન થાય ત્યાં સુધી દરેક વ્યક્તિ નિર્દોષ માનવામાં આવશે. બીજું, આરોપીઓએ

પોતાની નિર્દોષતા મેળવી લીધા પછી, તેમની નિર્દોષતાની પૂર્વધારણા ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા વધુ પુષ્ટિ પામે છે, પુનઃસ્થાપિત થાય છે અને મજબૂત બને છે.

૧૯. વધુમાં, જો રેકૉર્ડ પરના પુરાવાના આધારે બે વાજબી તારણો શક્ય હોય, તો અપીલ કોર્ટે ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા નોંધવામાં આવેલા નિર્દોષ છોડવાના તારણમાં દખલ કરવી જોઈએ નહીં. વધુમાં, નિર્દોષ છોડવાના હુકમ સામેની અપીલમાં સત્તાઓનો ઉપયોગ કરતી વખતે, અપીલ કોર્ટ સામાન્ય રીતે નિર્દોષ છોડવાના હુકમમાં ત્યાં સુધી હસ્તક્ષેપ કરશે નહીં જ્યાં સુધી નીચલી કોર્ટનો અભિગમ કોઈ પ્રત્યક્ષ ગેરકાયદેસરતાથી દૂષિત ન હોય અને જે તારણ પર પહોંચવામાં આવ્યું છે તે કોઈ વાજબી વ્યક્તિ દ્વારા પહોંચી શકાય તેમ ન હોય અને તેથી સદર નિર્ણયને વિફૂત ગણવો પડે. માત્ર બે દ્રષ્ટિકોણ શક્ય હોવાના કારણે, અપીલ કોર્ટ એવો દ્રષ્ટિકોણ અપનાવશે નહીં કે જે નીચેની અદાલત દ્વારા આપવામાં આવેલા ચુકાદાને ઉલટાવી દે. જોકે, જો અપીલ કોર્ટનો એવો મત હોય કે નીચેની અદાલતે પહોંચેલું તારણ વિફૂત છે અને અદાલતે કાયદાની પ્રત્યક્ષ ભૂલ કરી છે અને રેકૉર્ડ પરના મહત્વપૂર્ણ પુરાવાઓને અવગણ્યા છે તો અપીલ કોર્ટ પાસે પુરાવાની સમીક્ષા કરવાની સત્તા છે. આવી પરિસ્થિતિઓમાં, આરોપીઓ જે ગુના માટે આરોપી છે તે ગુના સાથે સંકળાયેલા છે કે કેમ તે શોધી કાઢવા માટે રેકૉર્ડ પર મૂકવામાં આવેલી સામગ્રીના આધારે ન્યાયી નિર્ણય પર પહોંચવા માટે પુરાવાની પુનઃ મૂલવણી કરવાની ફરજ અપીલ

કોર્ટ પર લાદવામાં આવેલી છે.

૨૦. આ કાર્યક્ષેત્ર અને સિદ્ધાંતો માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા **ચંદ્રપ્પા અને અન્ય વિ. કર્ણાટક રાજ્ય, (૨૦૦૭) ૪ એસ.સી.સી. ૪૧૫** માં રિપોર્ટ થયેલ, વિશેષ કરીને **પેરા નં. ૪૨ અને ૪૩** માં સ્પષ્ટ કરવામાં આવ્યા છે, જે ત્યારબાદ માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા **રાજેશ પ્રસાદ વિ. બિહાર રાજ્ય અને અન્ય, [૨૦૨૨] ૩ એસ.સી.સી. ૪૭૧** માં રિપોર્ટ થયેલ કેસમાં પુનઃ પુષ્ટિ પામ્યા હતા, જેમાં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે નિર્દોષ છોડવાના કેસમાં સામાન્ય સિદ્ધાંતો સ્પષ્ટ કર્યા છે, ખાસ કરીને **પેરા નં. ૨૬** માં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતના વિવિધ નિર્ણયો પર આધારિત સામાન્ય સિદ્ધાંતો માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા નિર્ધારિત કરવામાં આવ્યા છે. ત્યારબાદ **બાબુ સાહેબગૌડા રુદ્રગૌડર વિ. કર્ણાટક રાજ્ય, એ.આઈ.આર. ૨૦૨૪ એસ.સી. ૨૨૫૨ = (૨૦૨૪) ૮ એસ.સી.સી. ૧૪૯** માં રિપોર્ટ થયેલ કેસમાં, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે સમાન મુદ્દા પર ખાસ કરીને **પેરા નં. ૩૭ થી ૪૦** માં ચર્ચા કરી છે. તેથી, અમે ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા નોંધવામાં આવેલા તારણો સાથે સંપૂર્ણ સહમત છીએ.

૨૧. **રમેશ વિ. કર્ણાટક રાજ્ય, [૨૦૨૪] ૯ એસ.સી.સી. ૧૬૯** માં રિપોર્ટ થયેલ કેસમાં માનનીય સુપ્રીમ કોર્ટના તાજેતરના નિર્ણયનો સંદર્ભ લેવો પણ યોગ્ય રહેશે, જેમાં માનનીય સુપ્રીમ કોર્ટે **પેરા-૨૦ અને ૨૧** માં નીચે મુજબ ઠરાવ્યું અને અવલોકન કર્યું છે:-

“૨૦. આ તબક્કે, નિર્દોષ છોડવાના ચુકાદા સામેની અપીલનો

નિકાલ કરતી વખતે અપીલ કોર્ટની સત્તા અંગે ચંદ્રપ્પા અને અન્ય વિ. કર્ણાટક રાજ્ય કેસમાં આ કોર્ટ દ્વારા તારવવામાં આવેલા સામાન્ય સિદ્ધાંતોનો સંદર્ભ લેવો પ્રાસંગિક રહેશે. તે સિદ્ધાંતો આ પ્રમાણે વંચાય છે:

‘જર. (૧) અપીલ કોર્ટને તે પુરાવાની સમીક્ષા કરવાની, પુનઃ મૂલવણી કરવાની અને પુનર્વિચારણા કરવાની સંપૂર્ણ સત્તા છે કે જેના પર નિર્દોષ છોડવાનો હુકમ આધારિત છે.

(૨) કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર, ૧૯૭૩ આવી સત્તાના ઉપયોગ પર કોઈ મર્યાદા, પ્રતિબંધ અથવા શરત મૂકતો નથી અને અપીલ કોર્ટ તેની સમક્ષના પુરાવા પર હકીકત અને કાયદા બંને પ્રશ્નો પર પોતાના તારણ પર પહોંચી શકે છે.

(૩) વિવિધ અભિવ્યક્તિઓ, જેમ કે, “મહત્વના અને આકર્ષક કારણો”, “સારા અને પૂરતા આધારો”, “ખૂબ જ મજબૂત સંજોગો”, “વિકૃત તારણો”, “સ્પષ્ટ ભૂલો” વગેરેનો હેતુ નિર્દોષ છોડવા સામેની અપીલમાં અપીલ કોર્ટની વ્યાપક સત્તાઓમાં કાપ મૂકવાનો નથી. આવા શબ્દપ્રયોગો પુરાવાની સમીક્ષા કરવાની અને પોતાના તારણ પર પહોંચવાની કોર્ટની સત્તા ઘટાડવા કરતાં નિર્દોષ છોડવાના હુકમમાં દખલ કરવા માટે અપીલ કોર્ટની અનિરક્ષા પર ભાર મૂકવા માટે વધુ “ભાષાકીય અલંકારો” ના સ્વરૂપમાં છે.

(૪) જોકે, અપીલ કોર્ટે ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ કે નિર્દોષ છોડવાના કિસ્સામાં આરોપીની તરફેણમાં બેવડી પૂર્વધારણા હોય છે. પ્રથમ, ફોજદારી ન્યાયશાસ્ત્રના મૂળભૂત સિદ્ધાંત હેઠળ નિર્દોષ હોવાની પૂર્વધારણા તેને ઉપલબ્ધ છે કે જ્યાં સુધી સક્ષમ અદાલત દ્વારા તે દોષિત સાબિત ન થાય ત્યાં સુધી દરેક વ્યક્તિ નિર્દોષ માનવામાં આવશે. બીજું, આરોપીઓએ પોતાની નિર્દોષતા મેળવી લીધા પછી, તેમની નિર્દોષતાની પૂર્વધારણા ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા વધુ પુષ્ટિ પામે છે, પુનઃસ્થાપિત થાય છે અને મજબૂત બને છે.

(૫) જો રેકૉર્ડ પરના પુરાવાના આધારે બે વાજબી તારણો શક્ય હોય, તો અપીલ કોર્ટે ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા નોંધવામાં આવેલા નિર્દોષ છોડવાના તારણમાં દખલ કરવી જોઈએ નહીં.’

૨૧. રાજેન્દ્ર પ્રસાદ વિ. બિહાર રાજ્ય માં, આ અદાલતની ત્રણ ન્યાયાધીશોની બેન્ચે નિર્દેશ કર્યો હતો કે નિર્દોષ છોડવા સામેની અપીલમાં હાઈકોર્ટ માટે આરોપીના વાંકના વિપરીત તારણ પર પહોંચવા માટે ટ્રાયલ કોર્ટના કારણોને નકારી કાઢવા માટે રેકૉર્ડ પરથી મક્કમ અને વજનદાર આધારો સ્પષ્ટપણે દર્શાવવા આવશ્યક બનશે. વધુમાં એવું અવલોકન કરવામાં આવ્યું હતું કે, નિર્દોષ છોડવા સામેની અપીલમાં, સાક્ષીઓની વિશ્વસનીયતા વિશે હાઈકોર્ટ માટે વિપરીત મત લેવો કાનૂની રીતે પૂરતો નથી અને તે સંપૂર્ણપણે અનિવાર્ય છે કે હાઈકોર્ટ ખાતરીપૂર્વક એવું તારણ કાઢે કે ટ્રાયલ કોર્ટ માટે તેમની જુબાની નકારી કાઢવી લગભગ અશક્ય હતી. આ બાબત ફોજદારી ન્યાયના ન્યાયશાસ્ત્રીય પાસાના સાર તરીકે ઓળખવામાં આવી હતી. આ દ્રષ્ટિએ જોતાં, અપીલનો નિકાલ કરવામાં હાઈકોર્ટનો ઉતાવળિયો અભિગમ, જેના પરિણામે અપીલકર્તા નં. ૧ અને ૨ ની દોષસિદ્ધિ થઈ, અને શંકાનો લાભ આપીને ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલા નિર્દોષ છોડવાના સચોટ અને સુવિચારિત ચુકાદાને ઉલટાવી દીધો, તે ટકી શકે તેમ નથી.”

૨૨. રેકૉર્ડ પરના સમગ્ર પુરાવાઓને ધ્યાને લેતા, સ્પષ્ટપણે જણાય છે કે હાલના આરોપીઓને કથિત ગુના સાથે જોડવા માટે કોઈ વિશ્વસનીય પુરાવો નથી અને રેકૉર્ડ પરનો પુરાવો એટલો ખાતરીપૂર્વકનો નથી કે જેથી આરોપીઓએ કથિત ગુનો કર્યો હોવાનું વાજબી શંકાથી પર સાબિત કરી શકાય. તેથી, રેકૉર્ડ પરના પુરાવાના આધારે આરોપીઓને દોષિત ઠેરવી શકાય નહીં.

૨૩. વાદગ્રસ્ત ચુકાદા અને હુકમનું અવલોકન કરતાં, સ્પષ્ટપણે જણાય છે કે ટ્રાયલ કોર્ટે રેકૉર્ડ પરના પુરાવાઓની મૂલવણી કરવામાં અને આરોપીઓને તેમની સામે મૂકવામાં આવેલા આરોપોમાંથી નિર્દોષ છોડી મૂકવામાં હકીકત અને કાયદાની કોઈ ભૂલ કરી નથી. પુરાવાની પુનઃ મૂલવણી કરતાં પણ સ્પષ્ટપણે જણાય છે કે ફરિયાદપક્ષ આરોપીઓ સામેના કથિત

આરોપને વાજબી શંકાથી પર સાબિત કરવામાં સદંતર નિષ્ફળ રહ્યો છે.
તેથી, ટ્રાયલ કોર્ટનો વાદગ્રસ્ત ચુકાદો અને હુકમ ટકી શકવાપાત્ર છે અને
હાલની અપીલ ફગાવી દેવાને પાત્ર છે.

૨૪. ઉપરોક્ત બાબતોને ધ્યાનમાં રાખીને, હાલની અપીલ ગુણદોષ વગરની છે
અને તે ફગાવી દેવાને પાત્ર છે. પરિણામે, તે ફગાવી દેવામાં આવે છે.
ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા પસાર કરવામાં આવેલ નિર્દોષ છોડવાનો વાદગ્રસ્ત
ચુકાદો અને હુકમ આથી કાયમ રાખવામાં આવે છે. જામીન ખત રદ
કરવામાં આવે છે. રેકૉર્ડ અને પ્રોસીડિંગ્સ સંબંધિત ટ્રાયલ કોર્ટને
તાત્કાલિક પરત મોકલવામાં આવે.

(હેમંત એમ. પ્રચ્છક, ન્યાયમૂર્તિ)

(મૂલ ચંદ ત્યાગી, ન્યાયમૂર્તિ)

વી.આર. પંચાલ

This is an AI-Assisted Translation.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgement in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgement shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.